രിക്കുന്നു.... ഈ പരിപാടി നടത്താനായി മാസങ്ങളായി ഓടിനടക്കുന്ന അനന്തൻ, നവീൻ വക്കച്ചൻ, ഷിയാസ്, ഷെഫീന എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു 'ഓർഗനൈസിംഗ് കമ്മിറ്റി' ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ നിരന്തരമായി കഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റേയും, ബുദ്ധിമുട്ടിയതിന്റേയും എല്ലാം ഫലമായാണ് ഇന്നീ കാണുന്ന റീയൂണിയൻ..... എല്ലാവരും ക്ലാസ്സിൽ കയറിയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് ഒരു സ്പെഷൽ എൻട്രി എന്നോണം ലേശം ലൈറ്റ് ആയി വേദിയിലേക്ക് വരാൻ തയ്യാറെടുത്ത് മാറി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു അവർ... അവർ വരുമ്പോൾ കൈ അടിക്കാൻ പ്രത്യേകം ആൾക്കാരെ അവർ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.... വേദിയിൽ ചടങ്ങുകൾ ആരംഭിച്ചു. 'ഇന്നിവിടെ റീയൂണിയൻ സംഘടിപ്പിക്കാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയവരെ എത്ര അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാവില്ല' എന്ന് സാം സാർ പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പ്രജീഷ് വേഗം എഴുന്നേറ്റു "ഇവനിത് എങ്ങോട്ടാ? ഡാ പ്രജീഷേ..." ഞാൻ വിളിച്ചു. അവൻ കേട്ട മട്ടില്ല എന്നിട്ട് നടന്നു വേദിലേക്ക് ചെന്നു.... എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു ...'ഈ പരിപാടി വിജയിപ്പിക്കാൻ എന്നെയും ഷെഫീറിനേയും ഹെൽപ്പ് ചെയ്ത അനന്തൻ, നവീൻ വക്കച്ചൻ, ഷിയാസ്, ഷെഫീന എന്നിവർക്ക് നന്ദി പറയുന്നു.... ഞാനും ഷഫീറും ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ പരിപാടിയേ നടക്കില്ലായിരുന്നു.... ഞങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൃത്യമായി നടപ്പാക്കിയ ഓർഗനൈസിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് ഞങ്ങളുടെ സല്യൂട്ട്..... ഇപ്പോൾ കുറച്ച് താളപ്പിഴകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇനി ഭാവിയിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കൃത്യതയോടെ ചെയ്യണമെന്ന് പ്രജീഷ് അവിടെ വച്ച് ഓർഗനൈസിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് സ്പെഷ്യൽ നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകി.....ഇത് കേട്ട് നിന്ന ഓർഗനൈസിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം ഷെഫീന വെട്ടിയിട്ട വാഴപോലെ ബോധംകെട്ട് വീണു..... മുഴുവൻ ക്രെഡിറ്റും പ്രജീഷും ഞാനും കൊണ്ട് പോയി....പരിപാടി ഏകദേശം തീരാറായി. ഈ സമയം പെൺപിള്ളേരെല്ലാം എനിക്കും പ്രജീഷിനും ചുറ്റും മാത്രം...അവരുടെ ഗൃഹാതുര സ്മരണകളെ ഉണർത്താൻ ഞങ്ങൾ വഹിച്ച ത്യാഗത്തിന് അവരെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ച് നന്ദി പറഞ്ഞു....

ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ റീയൂണിയൻ ഞങ്ങൾ 'ഹൈജാക്ക്' ചെയ്തു...! റീയൂണിയൻ അടിച്ചു പൊളിച്ച് കഴിഞ്ഞു എല്ലാവരും പോയി...ഒടുവിൽ എന്റെ സ്ഥായീഭാവമായ 'ജീവിതത്തിൽ ഒന്നുമായി തീർന്നില്ലല്ലോ എന്ന സങ്കടം' വീണ്ടും തലപൊക്കി...ഞങ്ങളിലെ സെന്റി പതുക്കെ തലപൊക്കി ഞങ്ങൾ ആലുവ പുഴക്കരികിലേക്ക് പോയി. അവിടെയിരുന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു...ഞാനൊന്നും ഒരുകാലത്തും ഒന്നുമാവാൻ പോകുന്നില്ല...ആ അനന്തനെയൊക്കെ കണ്ടില്ലേ.... അവൻ പത്താം ക്ലാസിൽ ഒരു പെണ്ണിനെ പ്രേമിച്ചു..... പ്ലസ് ടുവിൽ വേറൊരെണ്ണം.... ഡിഗ്രി വേറൊരെണ്ണം.....അവസാനം കല്യാണം കഴിച്ചത് വേറെ ഒരെണ്ണം..' അതും കാശൊള്ള വീട്ടിലെ പെണ്ണ്....ഇതൊക്കെ കണ്ടു കൊതിക്കാനേ നമുക്കൊക്കെ നിർവാഹമുള്ളൂ....അപ്പോഴാണ് പുറകെ നിന്നും ഒരു വിളി "ഡാ തടിയാ "ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി കൂട്ടത്തിൽ ഞാനാണല്ലോ തടിയൻ...(പ്രജീഷൊക്കെ അന്ന് വെറും നിപ്പിൾ പോലെ ഇരുന്ന മനുഷ്യനായിരുന്നു. ഇപ്പോഴല്ലേ ആപ്പിൾ പോലെ ആയത്) സ്വാഭാവികമായും ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി....ഞങ്ങളുടെ കൂടെ കോളേജിൽ പഠിച്ച മി.മൊയ്നു (പേര് യഥാർഥമല്ല) ആയിരുന്നു കക്ഷി.....ആളുകൾ എല്ലാം നോക്കി നിൽക്കേ അവൻ എന്നെ തടിയാ എന്ന് വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങടെ അടുത്തെത്തിയതും അവൻ പറഞ്ഞു. "ഡാ തടിയാ" സിനിമ ഞാൻ ഇന്നലെ കണ്ടു ടാ സൂപ്പർ പടം. (അവൻ നൈസായി തടിയാ എന്ന് വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. ആർക്കും കുറ്റവും ഇല്ല) ഞാൻ ചുളിപ്പോയി...പിന്നെ കുറേ നേരം ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്നു പല കാര്യങ്ങളും സംസാരിച്ചു... പിരിയാൻ നേരം പ്രജീഷ് മി.മൊയ്നു വിനോടായി പറഞ്ഞു. എട മൊയ്നൂ.. എന്താടാ പ്രജീഷേ...ടാ തടിയായുടെ സെക്കൻഡ് പാർട്ട് ഇറങ്ങുന്നുണ്ട്.... പേരെന്തെന്നറിയോ?...മി.മൊയ്നു : ഇല്ല. പ്രജീഷ് : "തടിയൻ നിന്റെ വാപ്പ !

- ഷെഫീർ

പ്രണയമേ നിനക്കായ്...........

നൂറായിരുന്നുനീ എന്നന്തരാത്മാവിലെ
കടലിൽ തീർത്ത പ്രണയത്തിലെ
കാണാത്തൊരെൻ കാഴ്ചക്കുമപ്പുറം
കേൾക്കാത്തൊരെൻ കേൾവിക്കുമപ്പുറം
നിൻ പ്രണയത്തിൻ വഴിയിലല്ലാതെ
ഒരു കാലമെന്നിൽ മുളച്ചതില്ല
നിൻ ഹൃദയ തന്ത്രിയിൽ നിന്നല്ലാതെ
ഒരു രാഗമെന്നിൽ പിറന്നതില്ല
മൗനത്തിൻ കാണാ ചിറകിലേറിയെന്റെ
പ്രണയത്തിൻ മുത്തുകൾ കോർത്തു വച്ചു
നിൻ തിരു ശ്വാസത്തിൽ അലിയുന്ന മാത്രയിൽ
എരിയുന്നു ഞാനുമെൻ പ്രണയവും നിന്നിലായ്
കാലവും ദൂരവും അറ്റ നിൻ പ്രണയത്തിൻ
നൂലിനാലെന്നെയും ചേർത്തു വക്ക്
ഇനിയൊരു പൂവായ് വിടരുവാൻ വയ്യ നിൻ
തൃപ്പാദമിൽ വീണസ്തമിച്ചെങ്കിൽ ഞാൻ
പിടരുന്നൊരാത്മാവിൻ നൊമ്പരം കാണുവാൻ
നിൻ മിഴിയല്ലാതെ ഒന്നില്ലീ ഭൂമിയിൽ
സഹനത്തിൽ തോണിയിലൂട്ടിയെൻ പ്രാണനെ
നിൻ കരളിന്റെ ചോട്ടിലൊരഭയവും നൽകിട്
എന്നിൽ നിറഞ്ഞ നിൻ പൂമുഖം കാണുവാൻ
കടലോളം തിരകളുണ്ടെൻ മനസ്സിൽ
അതിനായ് മാത്രമായ് ഈ മൺ കൂടയിൽ
ഇനിയുള്ള കാലം കാത്തിരിക്കാം..............

താഹിറ

ഒരായിരം കണ്ണീർപ്പൂക്കൾ

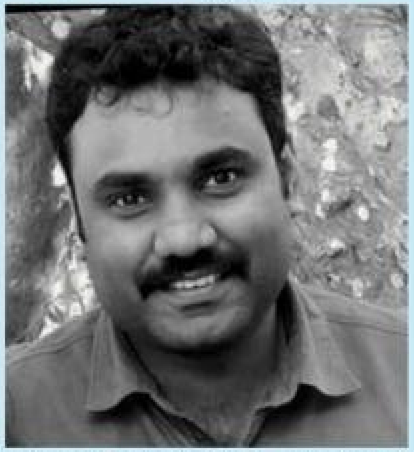

അടരുവാൻ വയ്യനിൻ ഹൃദയത്തിൽ
നിന്നേതു സ്വർഗ്ഗം വിളിച്ചാലും

OORMMAKKOODU 2021

- the nest of nostalgia...!!

26 December 2021

പ്രണയം തരംഗിച്ചൊരിടനാഴിയിൽ
കൈവിട്ടുപോയൊരാ
പ്രിയ പുഷ്പമേ....,
കാലം കടന്നൊരി
ഓർമ്മതൻ കടവിലാ
ചിതലിച്ച ചില്ലയിൽ കൂടുകൂട്ടാം...

ECHOS (Electronics & Computer Hardware Old Students)
2003- 06 BSc Electronics Batch
MES College Marampally

"പഴയ വിദ്യാലയ തിരുമുറ്റത്തെത്തുവാൻ മോഹം...."

ഈ കവിവാക്യം എന്നപോലെ പഴയ കലാലയത്തിലേക്ക് തിരികെ എത്താൻ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയം തുടിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഒന്നരപതിറ്റാണ്ട് കാലമായി... ഗൃഹാതുര സ്മരണയുടെ മേച്ചിൽപുറങ്ങൾ തേടിയുള്ള യാത്രയ്ക്ക് തിരശ്ശീല വീഴുകയാണ് **26 ഡിസംബർ 2021** ന് നടക്കുന്ന ഈ ഒത്തുചേരലിലൂടെ...

യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷകളുടെയും ക്ലാസ് ടെസ്റ്റുകളുടേയും ആകുലതകളും വ്യാകുലതകളും മാറി, കുടുംബ പ്രാരാബ്ധങ്ങളുടെ മുൾക്കിരീടം പേറുന്ന നാം എല്ലാ തിരക്കുകളും ഒരു ദിവസത്തേക്ക് മാറ്റി വെച്ചുകൊണ്ട് ഓർമയുടെ ആ വസന്ത കാലത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തുകയാണ്.. കൊച്ചു പിണക്കവും ഇണക്കവും, പറയാൻ ബാക്കി വെച്ചതും, കാലത്തിനൊപ്പം മാറിയ പഴയ സുഹൃത്തുക്കളുടെ പുതിയ കോലം നേരിട്ട് കാണുന്നതിനും ഇവിടെ അവസരം ഒരുങ്ങുകയാണ്.. 2003 ൽ നമ്മുടെ ഇലക്ട്രോണിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പടിവാതിലിൽ ഒരല്പം ആശങ്കയോടെ പകച്ചുനിന്ന നാം ഇന്ന് എന്തെങ്കിലും ആയി തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട അധ്യാപകരുടെ അനുഗ്രഹവും ആശീർവാദവും കൊണ്ട് മാത്രമാണ്... പണ്ട് കോളേജിലെ ചില സംഭവങ്ങൾ പലരുടേയും കണ്ണ് നിറച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്നതെല്ലാം ഓർത്ത് ചിരിക്കാനുള്ള നുറുങ്ങുകളാണ്. പൂർവവിദ്യാർഥി സംഗമം എന്നത് എന്നും ഒരു ബാലികേറാമലയാണ്. ലോകത്തിന്റെ പല കോണിലുള്ള സുഹൃത്തുക്കളെ ഒന്നിച്ച് ഒരു കുടക്കീഴിൽ വീണ്ടുമെത്തിക്കുക എന്ന ദൗത്യം ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ സാർഥകമാക്കിയതിനു പിന്നിൽ ഈ ഓർമ്മക്കൂടിന് നേതൃത്വം നൽകുന്ന ECHOS കമ്മിറ്റിയാണ്. വരുംകാലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രവർത്തനങ്ങളും മറ്റും നടത്തുവാൻ നാം എല്ലാവരും ഒറ്റക്കെട്ടായി പഴയതുപോലെ ജാതി-മത രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകൾക്ക് അപ്പുറത്ത് സൗഹൃദമെന്ന സത്യത്തിനായി നിലകൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്...

അകാലത്തിൽ പൊലിഞ്ഞു പോയ പ്രിയ സുഹൃത്ത് സോബനെ ഈ ഒരു അവസരത്തിൽ വേദനയോടെ ഓർക്കുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ നന്മയുടെ പ്രതീകമെന്നോണം ഒരു ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റ് രൂപീകരിക്കുവാനും നമ്മളാൽ കഴിയുന്ന നന്മ പ്രവർത്തികളിലൂടെ ഈ സൗഹൃദക്കൂട്ടായ്മക്ക് അർഥം പകരുവാൻ നാം എല്ലാവരും പരസ്പരം സഹകരിക്കുകയും ആശയങ്ങൾ പങ്കിടുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഇനിവിടെ വന്നു ചേർന്നവർക്കും ആത്മാർഥമായി ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും ഒത്തുചേരാൻ കഴിയാത്തവർക്കും ഒരുപോലെ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു..

എല്ലാവർക്കും നന്മകൾ നേരുന്നു.

വീക്ഷണത്തിന്റെ തുടർച്ച...

ഒരു കംബൈൻ സ്റ്റഡി അപാരത...

കംബൈൻ സ്റ്റഡികൾ വളരെ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന സമയമായിരുന്നല്ലോ നമ്മുടെ കോളേജ് കാലഘട്ടം....അന്നത്തെ വളരെ പ്രശസ്തമായ ഒരു കംബൈൻ സ്റ്റഡിയുടെ ചരിത്രത്തിലൂടെ..... സ്ഥലം: പറവൂർ വെടിമറ (സിയാദിന്റെ വീട്) കംബൈൻ സ്റ്റഡിക്ക് നേതൃത്വം നൽകി മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കാമെന്നേറ്റത് സിയാദ് കോക്കർ എന്ന ചെല്ലപ്പേരുള്ള 'പഠിപ്പിസ്റ്റ്' സിയാദ്... പഠിക്കാൻ വരുന്ന മിടുക്കൻമാർ... ലെനിൻ, ഓസ്റ്റിൻ, ഫവാസ്... സമയം രാവിലെ 9.30.. ലെനിൻ വെടിമറയിൽ ബസ് ഇറങ്ങുന്നു.. ഫവാസും ഓസ്റ്റിനും ബൈക്കിൽ ലെനിനെ കാത്തുനിൽക്കുന്നു.. ബസ്സിറങ്ങിയ ലെനിനേയും പൊക്കി നേരെ സിയാദിന്റെ ഇല്ലത്തേക്ക്.... സിയാദ് പല്ലു തേക്കുന്നതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ... ലവൻമാർ വരുന്നത് കണ്ടപ്പോഴേ സന്തോഷം കൊണ്ട് വായിൽ ബാക്കിയുള്ള പേസ്റ്റ് ഉള്ളിലേക്ക് ഇറക്കി വായ കഴുകി കഴുകിയില്ല എന്ന് വരുത്തി ഉച്ചത്തിൽ ഒരു വിളി...'ഉമ്മാ... ഉച്ചയ്ക്ക് ചോറിന് 4 പിടി അരി കൂടുതൽ ഇട്ടോ..'മൂവർസംഘം നേരെ കേറി വീടിന്റെ ഉമ്മറത്ത് ഇരിക്കുന്നു... സിയാദ് 'ഉമ്മാ... ഇന്ന് കംബൈൻ സ്റ്റഡിക്ക് എന്റെ ഫ്രണ്ട്സ് വന്നിട്ടുണ്ട്... "പുറത്തേക്ക് വന്ന ഉമ്മ നാലു പേരോടും 'നല്ലകാര്യം മക്കളേ... ഞാൻ ചായ എടുക്കാം ' ചായ എന്നു കേട്ടതും ഓസ്റ്റിന് ഒരു മന്ദസ്മിതം... ഉടൻ ഓസ്റ്റിൻ 'ഒരു ചായ കുടിച്ച് തുടങ്ങാം ഉഷാറാകും...'അത് ഏറ്റു പിടിച്ചു ഫവാസ് 'സത്യം... രാവിലെ ചായ കുടിക്കാതെയാണ് വീട്ടിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയത്' എന്തായാലും കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് വാത്സല്യനിധിയായ ഉമ്മ നാലുപേരെയും പ്രാതൽ കഴിക്കാൻ വിളിച്ചു... അയ്യോ വേണ്ട ഉമ്മ ചായ മതിയായിരുന്നു എന്നൊക്കെ ഒരു ഫോർമാലിറ്റിക്ക് പറഞ്ഞെങ്കിലും ഉമ്മ ഉണ്ടാക്കിയ നല്ല ചൂട് ദോശയും ചമ്മന്തിയും കഴിക്കുന്ന കാര്യം ഓർത്തപ്പോഴേ വായിൽ കപ്പലോടി.. ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ് എല്ലാം കഴിഞ്ഞു കുറച്ച് വർത്തമാനവും നാട്ടുവിശേഷങ്ങളും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമയം 11:30... ലെനിനിലെ വിദ്യാർത്ഥി ഉണർന്നു... "വാ നമുക്ക് വേഗം പഠിക്കാം.. സമയം പോകുന്നു' ബുക്കെടുത്തു. ...Subject : Communication System, Chapter 1. ... നല്ല കടുകട്ടിയാണ്....പരീക്ഷയ്ക്ക് ഈ ഭാഗം ഉറപ്പായും വരുമെന്ന് സിയാദ്... മൂന്നുപേരെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സിയാദ് പറഞ്ഞാൽ എംജി യൂണിവേഴ്സിറ്റി നേരിട്ട് പറഞ്ഞതിന് തുല്യമാണ്.. പറഞ്ഞാൽ അച്ചിട്ടാണ്... എന്തായാലും പഠനം തുടങ്ങി.. 10 മിനിട്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടുക്കളയിൽ നിന്നും ഒരു കുശുകുശുപ്പ്... ' ചാളയേ... കിട്ടിയുള്ളൂ... പിള്ളേരാണെങ്കിൽ വളരെ കാര്യമായിട്ട് പഠിക്കുകയാണ്...'ചാള എന്ന് കേട്ടതും ഓസ്റ്റിൻ ചാടിവീണു... "അതേ... ഈ ചാളയുണ്ടല്ലോ... അതെത്ര തരമുണ്ടെന്നറിയാമോ?' മീനുകളെ പറ്റിയുള്ള വർണ്ണന അങ്ങ് തുടങ്ങി.. കേരള ഫിഷറീസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പോലും മീനുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഇത്രയും നന്നായി ആരും ക്ലാസെടുക്കില്ല... ബാക്കി മൂന്ന് പേരും ഒരു അന്തവും കുന്തവും ഇല്ലാതെ ഇങ്ങനെ കേട്ടിരുന്നു.... അല്ലെങ്കിലും മുനമ്പം കാരനായ ഓസ്റ്റിൻ മീനുകളെ പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങളൊക്കെ വാപൊളിച്ചിരിക്കും.... മൂപ്പർക്ക് അതിൽ അപാര ഗ്രാഹ്യമാണ്... കോളേജിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് ചോറിനൊപ്പം ഓസ്റ്റിൻ കൊണ്ടുവരുന്ന പൊരിച്ച മീനുകൾ എത്രയേറെ കഴിച്ചിരിക്കുന്നു... മീൻ വർണ്ണന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമയം 12.30 .. ഇതിനിടയിൽ എപ്പോഴോ ഒരു പേജ് പ്രൊഫസർ സിയാദ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു "ഇനി ഒരു ബ്രേക്ക് എടുക്കാം... ഒറ്റയിരിപ്പിൽ പഠിച്ചാൽ ഓർമ്മ നിൽക്കില്ല...'ഫവാസിന്റെ വക ഉപദേശം. എന്തായാലും ബ്രേക്കിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആർക്കും എതിരഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല... മുറ്റത്തേക്ക് ഇറങ്ങുന്നു... മാങ്ങ പറിക്കുന്നു... കോളേജിലെ പരദൂഷണം പറയുന്നു... ലാത്തി അടിക്കുന്നു... അങ്ങനെ നിൽക്കുമ്പോൾ പുറകിൽ നിന്നും ഉമ്മയുടെ വിളി എത്തി... 'വാ മക്കളെ ചോറുണ്ടിട്ടാവാം ഇനി പഠിത്തം... 'സമയം 1.30...നല്ല ചാള തേങ്ങ അരച്ച കറിയും, പൊരിച്ച ചാളയും, അച്ചാറും ലെത്തും എല്ലാം കൂട്ടി നല്ല ഒരു പിടുത്തം... ഊണ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമയം 2:00 വീണ്ടും പഠിക്കാൻ റൂമിൽ കയറി.. ഉടൻ ലെനിൻ 'ഊണ് കഴിഞ്ഞാൽ എനിക്കൊന്നു മയങ്ങണം ... ചെറുപ്പം മുതലേ ഉള്ള ശീലമാണ്.... " ഇത് കേട്ട സിയാദ് 'അപ്പോൾ കോളേജിൽ വച്ച് നീ....?' ഉടൻ വന്നു ലെനിന്റെ മറുപടി 'എടാ അത് നീ അറിയാഞ്ഞിട്ടാ... ഞാൻ നല്ല ഉറക്കം ഉറങ്ങും.... കണ്ണ് തുറന്നിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് നീ അറിയാത്തതാണ്....' (ലോകത്ത് കണ്ണുതുറന്നു ഉറങ്ങാൻ കഴിവുള്ള രണ്ടേ രണ്ട് പേരിൽ ഒരാൾ ലെനിനാണ്... പിന്നെ ഒരാൾ റഷ്യയിലെ ഏതോ ഒരു സായിപ്പാണ്..) ഈ അത്ഭുത വിദ്യ ഒന്ന് പഠിപ്പിച്ചു തരാൻ പറഞ്ഞു ഷിയാസ്, അനൂപ്, നയാസ് ഒക്കെ എത്രനാൾ പുറകെ നടന്നത് ആണെന്നോ... അവരോട് ലെനിൻ പറയും 'ഇതൊരു തപസ്യ ആണെടാ...' എന്തായാലും ഇത്തവണ സിയാദിന്റെ കട്ടിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അതിൽ കിടന്നാവാം മയക്കം എന്ന് കരുതി ലെനിൻ ചാഞ്ഞു...

സമയം 3.50 ലെനിനേ... എടാ ലെനിനേ... എന്ന വിളി കേട്ടാണ് ലെനിൻ ഉണർന്നത്...ചാടിയെണീറ്റ് ലെനിൻ ' ഹൊ പത്ത് മിനിട്ട് മയങ്ങിപോയി...' ഉടൻ ഫവാസ്... 'എടാ പത്ത് മിനിട്ടുകൂടെ കഴിഞ്ഞാൽ നാലു മണി ആകും' തെല്ലൊരു ജാള്യത ലെനിന്റെ മുഖത്ത് പ്രകടമായോ എന്നൊരു സംശയം... ഇതിനിടയിൽ മറ്റു മൂന്നുപേരും പഠിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ കരുതിയെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റി.. അന്നത്തെ ഇന്ത്യ-ഓസ്ട്രേലിയ ക്രിക്കറ്റ് മാച്ച് കണ്ടു കൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ളവർ ലെനിന് ഐക്യദാർഢ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു.. ഇടയിൽ പലതരം ചർച്ചകൾ... ഓസ്റ്റിനു വരുന്ന ചില ഫോൺകോളുകൾ (ആരാണെന്ന് ചോദിക്കരുത് പ്ലീസ്) സമയം 4.00 ഉമ്മ ചായ കൊണ്ടുവന്നു കൂടെ നല്ല ചൂട് പരിപ്പുവടയും... നീട്ടി ഒരു ചായ കുടി... വീണ്ടും പഠനത്തിലേക്ക്... എന്തായാലും ദോഷം പറയരുത് ഒരു 10 മാർക്ക് ക്വസ്റ്റ്യൻ ഒരു കണക്കിന് കണ്ണോടിച്ചു... സമയം 5:00 ലെനിൻ- 'ഫ്രണ്ട്സ് എന്നാ ഇന്നത്തേക്ക് നമുക്ക് നിർത്താം കൂടുതൽ പഠിച്ചാൽ തലയിൽ നിൽക്കില്ല...' (അവന്റെ തലക്ക് അങ്ങനെ ഒരു കുഴപ്പമുണ്ട്) ഫവാസ് ഏറ്റുപിടിച്ചു 'എന്റെ തലയ്ക്കും ഉണ്ട് അങ്ങനെ ഒരു കുഴപ്പം... നമുക്ക് തൽക്കാലം നിർത്താം...മാത്രമല്ല ലെനിന് ബസ്സ് പിടിക്കണം... 'ഓസ്റ്റിനും ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ യാതൊരു എതിരഭിപ്രായവും ഉണ്ടായില്ല.. മൂവരും അവരുടെ പ്രിയ അധ്യാപകനും സുഹൃത്തുമായ സിയാദിനോടും ഉമ്മയോടുമെല്ലാം നന്ദി പറഞ്ഞു ബൈക്കിൽ കേറി... ഫവാസ് ബൈക്ക് സ്റ്റാർട്ടാക്കി എന്നിട്ട് 'അടുത്ത ആഴ്ച ഇതേ ദിവസം വീണ്ടും ഇരിക്കാം മാത്തമാറ്റിക്സ് പേപ്പർ ഉണ്ടല്ലോ.... 'ഇത് കേട്ടതും ലാബിൽ കറക്റ്റ് റിസൾട്ട് കിട്ടിയ നിമിഷം CRO അടിച്ചു പോയ പോലെ ആയി സിയാദിന്റെ മുഖം...

രാത്രി 9.30 pm സിയാദിന്റെ ലാൻഡ്ഫോൺ നിർത്താതെ ബെൽ അടിക്കുന്നു...സിയാദ് ഫോൺ എടുക്കുന്നു 'ഹലോ.. 'മറുവശത്ത് 'എടാ... ഞാൻ ഓസ്റ്റിനാണ്... 'സിയാദ്.. 'എന്താടാ ഓസ്റ്റിനേ ഈ നേരത്ത് ...?' ഓസ്റ്റിൻ... 'അതേ...നമ്മൾ ഇന്ന് പഠിച്ച സബ്ജക്ട് ഏതായിരുന്നു...?' ഫോൺ കട്ട് ചെയ്ത് സിയാദ് പതുക്കെ മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി.. മുകളിൽ ചന്ദ്രൻ സിയാദിനെ നോക്കി ഒരുമാതിരി മറ്റേ ചിരി ചിരിക്കുന്നതായി സിയാദിന് തോന്നി....

ശുഭം...

ഇതുപോലൊരു കംബൈൻ സ്റ്റഡി ആലുവയ്ക്ക് അടുത്ത് ശ്രീമൂലനഗരത്തുള്ള ശ്രീരാജിന്റെ വീട്ടിലും അരങ്ങേറുന്നുണ്ടായിരുന്നു... കഥ ഏതാണ്ട് ഇതിന് സമം തന്നെ... കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ മാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ... അവിടെ കഥാപാത്രങ്ങൾ ശ്രീരാജ്, പ്രജീഷ് പിന്നെ ഈ പാവം ഞാനും ...

നന്ദി നമസ്കാരം - നവീൻ

❀ ❀

സുഹൃത്തുക്കളെ...

കൃത്യം 9 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ് നമ്മുടെ ഈ ഒത്തുകൂടൽ എങ്കിൽ എന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ കഥ

"തഗ്ഗ് പ്രജീഷ് '

26-12-2012 ലെ ഒരു പ്രഭാതം..

"ഉമ്മാ ഞാൻ റീയൂണിയന് പോവുകയാണ് "എന്നുപറഞ്ഞ് ഞാൻ ബൈക്കിന്റെ താക്കോലും എടുത്ത് ബൈക്കിനടുത്തേക്ക് നടന്നു ....അപ്പോൾ വീടിന്റെ ഗേറ്റ് തുറന്ന് വേറൊരാൾ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ മൂപ്പര് ചോദിച്ചു, മോനല്ലേ... ഷഫീർ...? ഞാൻ ഭവ്യതയോടെ "അതേ ഇക്കാ വാ കയറി ഇരിക്ക് " മൂപ്പര് അകത്തേക്ക് കയറിയിരുന്നു. ഉമ്മറത്തുണ്ടായിരുന്ന വാപ്പ മൂപ്പരെ ഉമ്മാക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി 'ഇത് അബു.. ബ്രോക്കറാണ്.. ഷെഫീറിന്റെ കാര്യം ഒന്ന്പറയാൻ വേണ്ടി ഞാൻ വിളിപ്പിച്ചതാണ്.' ഉമ്മ വേഗം മൂപ്പർക്ക് ചായ എടുക്കാൻ അകത്തേക്ക് പോയി. ബൈക്ക് സ്റ്റാർട്ട് അക്കാനുള്ള എന്റെ ശ്രമം ബ്രോക്കറബുക്ക ലൈവായി കാണുകയാണ്. സെൽഫ് സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നു... പക്ഷേ "ഗാഢമായ നിദ്രക്കിടയിൽ കൊതുകുകടിക്കുന്ന ഫീലിംഗ്സ്" അതാണ് വണ്ടിയുടെ പ്രതികരണം. പിന്നെ ഞാൻ കിക്കറിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. പക്ഷേ കിക്കർ എനിക്ക് എതിരേ തിരിഞ്ഞു. ഒരു പത്തിരുപത്തഞ്ച് അടിക്ക് ശേഷവും വണ്ടിക്ക് ഒട്ടും തന്നെ ഭാവവ്യത്യാസമില്ല... അടുത്ത നടപടി പെട്രോൾ ടാങ്ക് അടപ്പ് തുറന്നു നോക്കുക എന്നതാണ്. നോക്കി.... ഒന്നും കാണാനില്ല... ചെവി വച്ച് നോക്കി അതെ കേൾക്കാം... കടലിൽ തിരമാല അടിക്കണ ശബ്ദം. എന്താണാവോ പ്രശ്നം...? ആ... ആർക്കറിയാം.... 'വണ്ടി ചരിച്ച് വച്ച് രണ്ട് മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞ് സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യുക ' എന്റെ ഉള്ളിന്റ നിന്നും ആരോ മന്ത്രിച്ചു.... അതും ചെയ്തു.. No രക്ഷ.. എന്റെ ഈ വക കലാപരിപാടികൾ കണ്ട ബ്രോക്കർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. മൂപ്പര് മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. "ഇവന്റെ കയ്യിൽ പെട്രോൾ അടിക്കാൻ ഉള്ള കാശ് പോലുമില്ല പിന്നെ അല്ലേ അവനെ പിടിച്ചു പെണ്ണു കെട്ടിക്കാൻ പോകുന്നത്..... ' മൂപ്പർക്ക് കൊടുത്ത ചായയും കുടിച്ച് മൂപ്പര് സ്ഥലംവിട്ടു....മറ്റെന്തോ ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടി വാപ്പ വാങ്ങി വെച്ച അൽപം പെട്രോൾ എടുത്ത് ഞാൻ വണ്ടിയിൽ ഒഴിച്ച് പതുക്കെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി.... നേരെ കമ്പനിപ്പടി ജംഗ്ഷനിൽ എത്തിപ്പോൾ ദാ കാത്തുനിൽക്കുന്നു പ്രജീഷ്മോൻ..... പ്രജീഷ്മോൻ വായു സേനയിലെ ബല്യ മാനേജർ ആണെന്നാണ് നാട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സത്യമെന്തെന്ന് ആർക്കറിയാം....? ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും MES കോളേജ് മാറംപള്ളിയിലേക്ക് വച്ച് പിടിച്ചു. അവിടെയാണ് 2003-2006 ബാച്ച് റീയൂണിയൻ...ഒടുവിൽ ഞങ്ങൾ ആ സത്യം മനസ്സിലാക്കി. അവിടെ എത്തിയവരിൽ ഒട്ടുമിക്ക സഹപാഠികളും വലിയ നിലയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു...ഞാൻ മാത്രം 'ഊഞ്ഞാലാ ഊഞ്ഞാലാ.... "ഓരോരുത്തോരും ദുബായിലെയും ബാംഗ്ലൂരിലെയും ജോലി ചെയ്യുന്ന കഥകൾ പറയുന്നു. ഇത് കേട്ട ഞാൻ പറഞ്ഞു "എനിക്ക് പ്രാന്ത് കേറണ് ഞാൻ പോണേണ്....'പ്രജീഷ് പറഞ്ഞു " പെൺപിള്ളേരെ യൊക്കെ ഒന്ന് കണ്ടിട്ട് പോകാടാ." ഞാൻപറഞ്ഞു 'നിനക്ക് കാണണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം നമുക്കൊരുമിച്ചു അവരെ കണ്ടിട്ട് പോകാം...."അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ പഴയ ക്ലാസ് മുറികളിലൊക്കെ കയറിയിറങ്ങി. പ്രജീഷ് എന്നോട് ചോദിച്ചു.'നിനക്ക് നൊസ്റ്റാൾജിയ ഫീൽ ചെയുന്നുണ്ടോ...?'ഞാൻ പറഞ്ഞു.'പിന്നേ ലെക്കേണ്. നീയൊന്ന് പോടർക്കാല്ലാ...'ഞങ്ങൾ ക്ലാസ് റൂമിനകത്ത് കയറി '...പെൺപിള്ളേരുടെ കയ്യിൽ ഈരണ്ട് കുട്ടികൾ വീതമായി. സഹീദും തമീമും ഭാര്യമാരുമായാണ് എത്തിയിരിക്കുന്നത്...... ഇനിയും ഓരോരുത്തരായി എത്തിക്കൊണ്ടി